

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt LXX. Exempla Piæ De Deo Cogitationis & incensæ precatationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

C A P. LXIX.

DIVINÆ PRÆSTANTIÆ COGITATIO
fons amoris, amor scaturigo deuotionis &
attentionis.

§. EX hac diuinæ præcellentię contemplatione nascitur amor Dei, præcipua deuotionis & attentionis causa, vt docet *S. Thom. 2. 2. q. 82. art. 3.* Amans pecuniæ, honoris, voluptatis, vxoris, liberorum, cognatorum, sodalium, semper de ijs cogitat absentibus, attendit & gaudet præsentibus.

§. Hic Dei amor Sanctos precantes sæpe ab ipsis sensibus propter vehementem attentionem in Deum abripuit, vt eorum animus esset potius, vbi amaret, quam vbi animaret. *Diuinus amor*, inquit, *S. Dionysius libr. de diu. nominib. c. 4. extasin facit.* Et quidem vt docet *S. Thom. 1. 2. q. 28. art. 3.* extasis eiusmodi duplex est, altera in vi cognoscente, ad quam amor disponit, siquidem impellit amantem, vt meditetur de amato, vehemens autem cogitatio vnus abstrahit ab alijs, altera verò extasis est in vi appetente, quam proximè efficit amor, dum amans extra se in amico versatur, illi bonum cupiens, procurans, illum assidua prouisione & diligentia complectens.

Quid, & quod duplex extasis, quã Dei efficit amor.

CAPVT LXX.

EXEMPLA PIÆ DE DEO CO-
gitationis & incensa pre-
cationis.

§. **B**eatus Agidius *S. Francisci* sectator & comes, vt est *tomo. 7. apud Surium in eius vita*, tanta confi-

M 5 de-

deratione, tanto affectu & ardore beneficia Dei meditabatur, vt non possit sine extasi de his cogitare, fratribusque, qui cum eo loqui cupiebant, diligenter cauendum ne Dei, vel Sanctissimæ Trinitatis nomen, proferrent: quia mox animus se iungebatur à sensibus. Hoc amore Sancti ignescunt, & ignitas preces, velut ex ardente camino scintillas, è pectore ad Deum emittunt. Moyses ex consortio sermonis Dei tantum ardorem splendoremque animo conceperat, vt etiam ex ipsa fronte cornuum more emicaret, Exod. 34.

Ignita Saluatoris precatio.

§. De Salvatore nostro ait S. Lucas cap. 9. 29. Facta est dum oraret, species vultus altera, & vestitus eius albus & resplendens. S. Matth. cap. 17. v. 2. habet: Respondit facies eius sicut Sol, vestimenta autem eius facta sunt alba, sicut nix. Vt est in libro de exemplis & documentis vite spiritualis num. 3. S. Macarius somnum simulans, vidit quasi diurnam lucem penetrare cellam, in qua duo Anachorite noctu precabantur expansis manibus, & vnum tanquam musca circumuolitabant demones, & ab Angelo abigebantur, & ad alterum appropinquare non audebant, cumque mane vnà Psalmos concinerent, vidit idem sanctus Macarius, quod minori per vnumquemque versum exibat facula ignis de ore ipsius, & in cælum ascendebat. Et cum maior psallens aperiret os, tanquam fumulus ignis de ore ipsius egrediebatur, & in cælum vsque pertingebat.

Incensa & incendens S. Elisabetha deprecatio.

§. Adjungam hic exemplum mirabile quidem, sed & credibile. Quidam dissolutioris vite adolescens orauit Sanctam Elisabetham Hungaricam Landgrauii vxorem, sua vt precibus illi vite emendationem impetraret. Cui illa. Te, inquit, pariter mecum orare conuenit, atque ita separatis locis deprecationi initium datum. At mox adolescens exclamare coepit Cessa Domina cessa ab oratione, nam precum tuarum ardore ita inflammor, vt sustinere nequeam. Verum illa vt exedentem eius animam peccatorum rubiginem penitus detegeret in precibus perseuerauit. Tunc adolescens re-

mentum

mentius incensus altissima voce clamavit: Desiste quaeso, desine: nam feruor orationis tua viscera mea depascitur. Sustainatus deinde ab aliis, ne animo deficeret, orationem intermittente S. Elisabetha, & calor paulatim se remisit, mutatusque in melius in S. Francisci ordine laudatissimam vitam optima morte terminauit. Ita apud Surium tom. 6. in vita S. Elisabetha Quam accensus in precibus amor, qui tantopere & alium inflammauit?

§. Magnum etiam ad attentionem momentum habet nostrae indignitatis, vilitatis, indigentiae, focietatis, malitiae cogitatio, qui cum infinito, optimo, liberalissimo, nostri amantissimo Deo sermonem instituumus. Exemplum etiam aliorum, qui summo ardore, animi praesentia, submissione, pietate Deum vel inuocarunt vel dilaudauerunt. *Isa. 6. v. 1. 2. 3. 4. Apoc. 7. 11.* Qua de re jam satis dictum, facto opus.

C A P. LXX.

DE REVERENTIA IN PRECIBVS
erga Deum.

§. Diximus superius ex Magno Concilio Lateranensi ad Canonicas Horas ritè perfoluendas requiri deuotionem, cuius altera pars est attentio, de qua haecenus egimus, altera reuerentia de qua modo tractandum. Est autem reuerentia honor exhibitus in testimonium virtutis. Et est actus timoris, & vt Deo debetur, actus patriae. Est verò duplex reuerentia; interna videlicet, quo Dei maiestatem nostramque indignitatem suspicientes, illi nos totos profundissime submitimus, & externa, qua internam reuerentiam inclinando caput, genua, corpus, supplices attollendo manus, tundendo pectus, procum-

Quid reuerentia & quod erga Deum actus patriae. Bipartita reuerentia.